

WYROK

z dnia 27 września 2016 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Ewa Sikorska

Protokolant: Aneta Górniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 września 2016 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 12 września 2016 r. przez wykonawcę **22ARCHITEKCI Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie** w postępowaniu prowadzonym przez **Miasto Stołeczne Warszawa – Dzielnica Targówek w Warszawie**

przy udziale wykonawcy **A.D.**, zgłaszającej przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie **zamawiającego**

orzeka:

1. oddala odwołanie
2. kosztami postępowania obciąża wykonawcę **22ARCHITEKCI Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie** i:
 - 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę **22ARCHITEKCI Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie** tytułem wpisu od odwołania,
 - 2.2. zasądza od wykonawcy **22ARCHITEKCI Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie** na rzecz **Miasta Stołecznego Warszawa – Dzielnicy Targówek w Warszawie**, kwotę **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy),

stanowiące koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2164 ze zm.), na niniejszy wyrok, w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia, przysługuje skarga, za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej, do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w **Warszawie**.

.....

Uzasadnienie

Zamawiający – Miasto Stołeczne Warszawa – Dzielnica Targówek w Warszawie, prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w formie konkursu jednoetapowego na opracowanie koncepcji architektoniczno-konstrukcyjno-budowlanej zespołu szkolno-przedszkolnego na działce nr 1/10 z obrębu 4-09-30 przy ul. Gilarskiej w Warszawie.

Postępowanie prowadzone jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 2164 ze zm.), zwanej dalej ustawą P.z.p.

W dniu 12 września 2016 roku wykonawca 22ARCHITEKCI Sp. z o.o. w Warszawie (dalej: odwołujący) wniósł odwołanie na czynność zamawiającego, polegającą na zatwierdzeniu rozstrzygnięcia przedmiotowego konkursu.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

1. rozdziału 2.4 Regulaminu Konkursu poprzez przyjęcie do oceny pracy nr 585858 niespełniającej warunków Konkursu,
2. art. 7 ust. 1 ustawy P.z.p. poprzez naruszenie podstawowej zasady zamówień publicznych, jaką jest zasada równego traktowania uczestników konkursu,
3. przyznanie punktów zwycięskiej pracy konkursowej nr 585858 za rozwiązania niezgodne z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa i zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

i w konsekwencji zarzucił zamawiającemu dokonanie nieprawidłowej oceny zwycięskiej pracy konkursowej nr 585858 autorstwa Autorskiej Pracowni Projektowej arch. A.D..

Odwołujący podniósł, że jego interes w uzyskaniu zamówienia został naruszony przez zamawiającego w niniejszym postępowaniu, ponieważ praca odwołującego powinna zdobyć I nagrodę w Konkursie - praca ta otrzymała drugą w kolejności, po nagrodzonej I nagrodą pracy nr 585858, najwyższą liczbę punktów. W konsekwencji, istnieje możliwość poniesienia szkody przez Odwołującego.

Wskazując na powyższe odwołujący wniósł o nakazanie zamawiającemu:

- 1) unieważnienia czynności polegającej na zatwierdzeniu rozstrzygnięcia Konkursu,
- 2) zasądzenie od zamawiającego na rzecz odwołującego kosztów wpisu od odwołania w kwocie 15.000 złotych oraz kosztów zastępstwa odwołującego przez radcę prawnego, w wysokości wskazanej w zestawieniu kosztów, jakie zostanie przedłożone na rozprawie odwoławczej.

Odwołujący podniósł, że zamawiający jest organizatorem konkursu. Zamawiający w dniu 1 września 2016 roku zatwierdził wyniki konkursu oraz poinformował uczestników o przyznaniu nagród przyznając strona | I nagrodą pracy nr 585858 autorstwa Autorskiej Pracowni Projektowej arch. A.D. a II nagrodę Odwołującemu.

Odwołujący nie zgodził się z wynikami oceny prac konkursowych i stwierdził, że przyznanie pierwszej nagrody pracy konkursowej nr 585858 autorstwa Autorskiej Pracowni Projektowej arch. A.D. było nieuzasadnione z następujących powodów:

1. zwycięska praca znacznie tj. o ponad 50% przekracza założony przez zamawiającego budżet - rozdz. 2.4 Regulaminu Konkursu,
2. rozwiązania zwycięskiej pracy naruszają zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w sposób rażący, tj. niepozwalający na realizację w rzeczywistości zaprezentowanych w konkursie rozwiązań (a które były podstawą oceny pracy) bez bardzo istotnych korekt takiej pracy,
3. rozwiązania zwycięskiej pracy naruszają bezwzględnie obowiązujące przepisy prawa w sposób rażący, tj. niepozwalający na realizację w rzeczywistości zaprezentowanych w konkursie rozwiązań (a które były podstawą oceny pracy).

W konsekwencji praca nr 585858 nagrodzona I nagrodą przez Zamawiającego, jako niespełniająca szeregu zapisów tak Regulaminu Konkursu, jak i przepisów prawa oraz zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, nie powinna podlegać ocenie a przyjęcie takiej pracy do oceny i przyznanie jej I nagrody w Konkursie, nie tylko narusza zapisy Regulaminu Konkursu, ale dodatkowo, a nawet przede wszystkim, narusza fundamentalną zasadę zamówień publicznych, jaką jest zasada równego traktowania wykonawców - tu uczestników Konkursu - (art. 7 ust. 1 Prawa zamówień publicznych).

Odwołujący podniósł, że autor pracy konkursowej nr 585858, która otrzymała I nagrodę, wskazał, że szacunkowy koszt inwestycji realizowanej na podstawie projektu będącego uszczegółowieniem pracy konkursowej wyniesie 49.070.354,50 zł netto, czyli 60.356.536,04 zł brutto. Odwołujący wskazał, że powyższe było niezgodne z treścią

Rozdziału 2.4 Regulaminu Konkursu, zgodnie z którym cyt.: *Maksymalny planowany łączny koszt wykonania prac realizowanych na podstawie pracy konkursowej nie może przekroczyć 40 000 000,- zł (brutto) przy czym w przypadku przekroczenia kwoty 24 000 000,- zł (brutto) wykonawca musi przewidzieć podział realizacji na etapy mogące funkcjonować samodzielnie.*

Odwołujący stwierdził, iż tym samym zwycięska praca przekroczyła zakładany przez zamawiającego budżet o ponad 50%. Co więcej, w treści protokołu z konkursu (protokół z porównania danych technicznych stanowiący załącznik do protokołu z konkursu) wpisana została błędna kwota brutto realizacji zwycięskiej pracy projektowej (wpisano kwotę netto realizacji prac projektowych a nie kwotę brutto tj. zamiast kwoty 60.356.536,04 złotych w protokole wpisana jest kwota o Strona blisko 11 milionów niższa, tj. 49,070,354,50 złotych), Powyższe również mogło wpłynąć na decyzję zamawiającego, który mógł być w ten sposób wprowadzony w błąd przez sąd konkursowy.

W zakresie niezgodności pracy nr 585858 z Miejscowym Planem zagospodarowania Przestrzennego, odwołujący podniósł, że praca autorstwa Autorskiej Pracowni Projektowej arch. A.D., w sposób rażący i oczywisty narusza szereg podstawowych wymogów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru objętego koncepcją, z którego wyciąg stanowił jeden z załączników do Regulaminu Konkursu będąc szczegółowym opisem przedmiotu Konkursu (zał. nr 1 pkt. 5 do Regulaminu Konkursu). Skala naruszeń jest tak istotna, że ich usunięcie spowoduje znaczną zmianę zastosowanych rozwiązań projektowych, co w sposób zdecydowany zmieni całą prezentowaną koncepcję nie tylko pod względem użytkowym (zastosowanych rozwiązań funkcjonalnych i komunikacyjnych) ale także estetycznych (rozwiązań kubaturowych) i technicznych. Bez takich istotnych zmian nie będzie bowiem możliwe uzyskanie przez Zamawiającego, na podstawie nagrodzonej koncepcji nr 585858 w przyszłości, po uszczegółowieniu zwycięskiej koncepcji, ostatecznego pozwolenia na budowę, ze względu na brak zgodności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

W ocenie odwołującego, nagrodzona I nagrodą w Konkursie praca nr 585858 jest niezgodna z następującymi zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego:

a) Niezgodność z § 24 ust. 3 pkt 3d

odwołujący stwierdził, że plan nie dopuszcza lokalizowania zjazdu na tereny działek objętych projektem z ulicy 105 KD- L projektowana, a rozwiązanie takie przewiduje praca 585858. Co więcej, zaplanowany w pracy nr 585858 zjazd jest zaprojektowany zbyt blisko skrzyżowania, co jest niezgodne z treścią przepisu §113 ust. 7 pkt 1 rozporządzenia Ministra

Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie. Zaproponowana ulica wewnętrzna, będąca dojazdem do proponowanych w pracy nr 585858 miejsc parkingowych ma wjazd zbyt blisko skrzyżowania ulic, z których zgodnie z zapisami planu nie może być wjazdu na teren działek.

b) Niezgodność z §12 ust. 2

odwołujący stwierdził, że minimalna szerokość drogi wewnętrznej dopuszczonej planem to 10 metrów, a praca nr 585858 zakłada włączenie drogi wewnętrznej niezgodnie z częścią graficzną planu. Droga wewnętrzna w pracy nr 585858 nie ma wymaganej minimalnej szerokości i włącza się do drogi 106 KD-L projektowana nie w miejscu wskazanym w załączniku graficznym do planu, jako dopuszczalne.

c) Usytuowanie przez autora pracy nr 585858 planowanego budynku (części przedszkolnej) z salami skierowanymi na stronę południową w nieprzekraczalnej linii zabudowy.

Odwołujący wskazał, że takie rozwiązanie uniemożliwi zabudowę obszaru 12 MW w sposób efektywny tj. w nieprzekraczalnej linii zabudowy lub o maksymalnej wysokości, z powodu konieczności zapewnienia obowiązkowego nasłonecznienia sal przedszkola. Potencjalny inwestor na sąsiedniej działce (na której w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zaplanowano funkcje mieszkaniowe) będzie musiał wycofać zabudowę w głąb działki lub nie zrealizować jej w maksymalnej dopuszczalnej wysokości 20 metrów. Takie rozwiązanie w sposób oczywisty zwiększa obszar oddziaływania przyszłej inwestycji zamawiającego na sąsiednie nieruchomości. Poza ryzykiem skutecznych roszczeń odszkodowawczych ze strony właścicieli takich sąsiednich nieruchomości, należy liczyć się z ryzykiem, że właściciel sąsiednich nieruchomości (deweloper) nie wyrazi jednak zgody na takie rozwiązanie. To z kolei rodzi kolejne ryzyko, jakim jest ryzyko skutecznego zaskarżenia przez taki podmiot decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji Zamawiającego. W konsekwencji doprowadzić to może do niezyskania pozwolenia na budowę i uniemożliwi zamawiającemu realizację inwestycji. Dodatkowo spowoduje to konieczność poniesienia przez Zamawiającego dodatkowych nakładów sił i środków, a co możliwe byłoby do uniknięcia w przypadku zastosowania prawidłowych rozwiązań już na etapie koncepcji projektowej. Już chociażby ta niezgodność powoduje, że praca nr 585858 nie spełnia jednego z kryteriów oceny tj. kryterium estetyka wyglądu budynku, w zakresie zachowania zasad dobrego sąsiedztwa (Rozdział 5.4 punkt 1 ppkt 2 Regulaminu Konkursu).

d) Niezgodność z § 9 pkt 1 ppkt 6 tiret c

odwołujący stwierdził, że zapis § 9 pkt 1 ppkt 6 tiret c opisu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru objętego koncepcją, wprowadza bezwzględny zakaz stosowania okładzin z tworzyw sztucznych typu siding. Wg opisu pracy konkursowej nr 585858, nagrodzonej I nagrodą w Konkursie, autor tej pracy zaproponował zastosowanie okładziny drewnopodobnej. Takie rozwiązanie jest oczywiście sprzeczne z ww. zapisem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W zakresie niezgodności pracy nr 585858 z przepisami prawa, odwołujący stwierdził, że praca autorstwa Autorskiej Pracowni Projektowej arch. A.D., w sposób rażąco i oczywisty narusza szereg podstawowych przepisów prawa, przy czym skala naruszeń jest tak istotna, że ich usunięcie spowoduje znaczną zmianę zastosowanych rozwiązań projektowych, co w sposób zdecydowany zmieni całą zwycięską koncepcję nie tylko pod względem użytkowym (zastosowanych rozwiązań funkcjonalnych), ale także estetycznych (rozwiązań kubaturowych), technicznych i rozwiązań w zakresie instalacji i wyposażenia budynków. W ocenie odwołującego, rozwiązania zaprezentowane w zwycięskiej pracy nr 585858 naruszają zapisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, w następującym zakresie:

- a. zaplanowano za małą ilość przyborów sanitarnych dla przedszkolaków - niezgodność z § 84 ust. 2 ww. rozporządzenia,
- b. zaplanowano za małą ilość toalet dla uczniów - niezgodność z § 84 ust. 2 ww. rozporządzenia,
- c. zaplanowano zbyt wąskie biegi klatek schodów ewakuacyjnych - niezgodność z § 68 ust. 2 ww. rozporządzenia,
- d. brak odpowiedniej ewakuacji sal przedszkolnych (konieczność korzystania z nieprzystosowanych do warunków dla przedszkoli klatek ewakuacyjnych szkoły) - niezgodność z § 68 ust. 1 ww. rozporządzenia,
- e. zaplanowane rozwiązania przekraczają dopuszczalne wielkości stref pożarowych - niezgodność z § 227 ust. 1 i ust. 2 ww. rozporządzenia.

Odwołujący powołał się na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 28 marca 2013 roku w sprawie KIO 572/13 (opubl. LEX 1311872) i stwierdził, iż z wyroku tego wynika, iż niezgodność koncepcji z obowiązującymi przepisami, dyskwalifikuje pracę konkursową.

Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie z dnia 22 września 2016 roku wniósł o nieuwzględnienie odwołania oraz orzeczenie o:

- 1) oddaleniu odwołania,
- 2) obciążeniu kosztami postępowania odwołującego.

Zamawiający podniósł, że odwołujący znał treść regulaminu konkursu i nie miał do niej zastrzeżeń w okresie poprzedzającym złożenie swojej pracy. W szczególności zapis w Regulaminie Konkursu (dalej: „Regulamin”) Dziale 2 pt. „Przedmiot konkursu” w Rozdz. 2.4 pt. „maksymalny planowany łączny koszt wykonania prac realizowanych na podstawie pracy konkursowej”, iż „maksymalny planowany łączny koszt wykonania prac realizowanych na podstawie pracy konkursowej nie może przekroczyć 40.000.000,- zł (brutto), przy czym w przypadku przekroczenia kwoty 24.000.000,- zł (brutto) wykonawca musi przewidzieć podział realizacji na etapy mogące funkcjonować samodzielnie”, stanowił wypełnienie obligatoryjnego elementu treści regulaminu konkursowego wskazanego w art. 116 ust. 2 pkt 4 ustawy P.z.p. W świetle pozostałych zapisów Regulaminu oraz przepisów Prawa zamówień publicznych, stawiane przez odwołującego zarzuty są bezpodstawne.

Zamawiający stwierdził, że nie przewidział sankcji za niezachowanie ww. warunku. Odrzuceniu podlegały jedynie prace konkursowe nie spełniające wymogów formalnych w zakresie anonimowości (Rozdz. 5.3 ust. 11 Regulaminu). W regulaminie nie wprowadzono zapisu o przyjętej podstawie naliczenia powyższej kwoty (cenach jednostkowych) oraz o pozycjach tabelarycznych, w jakich należy je naliczyć. Kryteria oceny prac konkursowej - określonej w Rozdziale 5.4 - skupiają się na cechach głównie funkcjonalno- estetycznych budynku (w sumie 60%), nie przewidują kryterium kosztowego. Ponadto, ani w Regulaminie, ani również w Szczegółowym opisie przedmiotu zamówienia stanowiącym załącznik nr 1 do Regulaminu nie zostały określone jakiegokolwiek wymogi dotyczące uwzględnienia przy opracowywaniu prac kosztu wykonania prac realizowanych na podstawie pracy konkursowej. Tym samym autorzy prac konkursowych byli świadomi, iż ich prace będą podlegały ocenie w zakresie wskazanym w Rozdziale 5.4, zaś koszt realizacji może jedynie pośrednio wpływać na oceny, o ile jest związany z poszczególnymi kryteriami oceny prac.

Odnosząc się do poszczególnych zarzutów odwołującego zamawiający stwierdził, co następuje:

Ad. 1)

W omawianym konkursie zamawiający w opracowanym przez siebie Regulaminie wskazał kryteria oceny prac konkursowych i ich znaczenie (Rozdz. 5.4), nie wskazał jednak

przypadków, w których praca konkursowa nie zostanie poddana ocenie pod kątem ustalonych kryteriów. Wymagania, jakim muszą odpowiadać prace, zostały wskazane przez zamawiającego w Rozdziałach 5.1-5.3. Biorąc pod uwagę zarzut odwołującego, tj. przyjęcie do oceny pracy nr 585858, niespełniającej warunków konkursu, podkreślenia wymaga, że zamawiający nie przewidział dla siebie instrumentu pozwalającego mu na wykluczenie lub odrzucenie takiej pracy. Dlatego też wszystkie prace złożone w terminie i spełniające wymogi formalne podlegały ocenie. Praca nr 585858 uzyskała najwyższe oceny komisji konkursowej. Odwołujący zresztą nie kwestionuje tego.

Zamawiający podkreślił, że na tym etapie realizacji zadania inwestycyjnego możliwe jest tylko szacowanie wartości robót wynikające z publikowanych cen 1 m² powierzchni użytkowej lub doświadczeń własnych zamawiającego na podstawie realizowanych właśnie obiektów oświatowych o zbliżonej wartości. Dlatego zamawiający nie przyjął wartości robót budowanych za kryterium obowiązujące w tym konkursie i oceniał wartości estetyczne, funkcjonalne oraz parametry wyliczalne - czyli ilość metrów kwadratowych powierzchni netto (Rozdz. 5.4). Dopiero po wyłonieniu koncepcji na etapie poprzedzającym realizację projektu, projektant jest zobowiązany uwzględnić zalecenia sądu konkursowego oraz uwagi zamawiającego, w zakresie zarówno technicznym, jak i materiałowym, które wpływają na koszty eksploatacji i trwałość obiektu.

Zamawiający stwierdził, że w ramach pracy o numerze 585858 przygotowana została szczegółowa wycena, której suma wynosiła 60.356.536,04 zł brutto. Z uwagi na fakt, że przyjęte w wycenie ceny jednostkowe znacznie odbiegały od innych uczestników konkursu (cena 1 m² pow. użytkowej budynku oświatowego w tej pracy wynosiła 4 387zł, przy średniej w konkursie cenie 3 092 zł), zamawiający do celów roboczych przyjął w pomocniczej tabeli cenę netto 3 566 zł (która i tak znacznie przewyższa średnią) zbliżoną do ceny powierzchni netto wynikającej z doświadczenia zamawiającego, tj. realizowanej obecnie rozbudowy budynku Liceum nr XIII przy ul. Oszmiańskiej 23/25 (cena 1 m² pow. netto nowej kubatury wynosi 3 476,49 zł).

Ad. 2)

Zamawiający stwierdził, że zarzut naruszenia zasady równego traktowania uczestników konkursu nie został w postępowaniu konkursowym naruszony.

W szczególności uczestnicy konkursu znali przepisy prawa zamówień publicznych i ustalone przez zamawiającego zasady określone w Regulaminie, co już zostało wyjaśnione na wstępie uzasadnienia. Dlatego też stwarzanie pozorów, iż praca wykonana przez odwołującego była gorzej oceniona jedynie z powodu zachowanych przez niego ograniczeń

kwotowych jest całkowicie nieuzasadnione. Ponadto z istoty konkursu na opracowanie koncepcji architektoniczno-konstrukcyjno budowlanej obiektu budowlanego wynika, iż jest to etap wstępny, mający wyłonić najatrakcyjniejszą w świetle ustalonych kryteriów koncepcję realizacji planowanego obiektu.

Ad. 3)

Zamawiający podkreślił, że cel konkursu, tj. wyłonienie koncepcji, poprzedzającej opracowanie koncepcji pokonkursowej, uwzględniającej zalecenia pokonkursowe, która w dalszej kolejności prowadzi do opracowania projektu budowlanego, przemawia za tym, aby pracy konkursowej nie przypisywać charakteru pełnego, ostatecznego, w tym co do zgodności z przepisami prawa budowlanego oraz zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Dopiero projekt budowlany, na co zwracał uwagę sam odwołujący, musi być zgodny z planem. Niemniej, w ocenie zamawiającego, twierdzenie odwołującego o naruszeniu wymogów ustalonych w planie jest błędne.

W zakresie zarzutu niezgodność pracy nr 585858 z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (wyciąg m.p.z.p. - zał. nr 1 pkt. 5 do Regulaminu Konkursu), tj.:

a. (...) W sposób rażący i oczywisty narusza szereg podstawowych wymogów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (...)

b. (...) Skala naruszeń jest tak istotna, że ich usunięcie spowoduje znaczną zmianę zastosowanych rozwiązań projektowych, co w sposób zdecydowany zmieni całą prezentowaną koncepcję nie tylko pod względem użytkowym (zastosowanych rozwiązań funkcjonalnych i komunikacyjnych) ale także estetycznych (rozwiązań kubaturowych) i technicznych. (...)

c. (...) Bez takich istotnych zmian nie będzie bowiem możliwe uzyskanie przez Zamawiającego, na podstawie nagrodzonej koncepcji nr 585858, po uszczegółowieniu zwycięskiej koncepcji, ostatecznego pozwolenia na budowę (...)

zamawiający wskazał, że po dokonaniu analizy stwierdzono zgodność sporządzonej pracy konkursowej nr 585858 z przepisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Gilarskiej (Uchwała Nr XLI/1142/2012 Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 30 sierpnia 2012r.). Założeniem zamawiającego jest wyłonienie najbardziej zbliżonego do oczekiwań rozwiązania projektowego, które na etapie opracowania Projektu Budowlanego zostanie w trakcie uzgodnień doprecyzowane, a ewentualne niezgodności mogą być zmodyfikowane i poprawione. Zatem, zarzut należy uznać za nieuzasadniony.

W zakresie zarzutu niezgodności z § 24 ust. 3 pkt 3d, tj.: (...) zjazd jest zaprojektowany zbyt blisko skrzyżowania, co jest niezgodne z treścią przepisu § 113 ust. 7 pkt 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie. Zaproponowana ulica wewnętrzna, będąca dojazdem do proponowanych w pracy nr 585858 miejsc parkingowych ma wjazd zbyt blisko skrzyżowania ulic, z których zgodnie z zapisami planu nie może być wjazdu na teren działek, zamawiający stwierdził, że zgodnie z § 24 ust. 3 pkt 3d m.p.z.p.: „Dla terenów ulic publicznych ustala się: Dla ulic oznaczonych w planie 103 KD-L i 106KD-L, ulica projektowana: Zasady zagospodarowania terenu oraz zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego: nie dopuszcza się zjazdów z ulic na tereny działek,” - w przedmiotowym przypadku mamy do czynienia:

- z wyjazdem z odcinka pieszojezdni, który ma pełnić funkcję drogi przeciwpożarowej na drogę lokalną. Odcinek ten ma charakter urządzenia przeciwpożarowego używanego doraźnie i nie stanowi ulicy wewnętrznej;
- z wjazdem na parking od strony drogi dojazdowej IIIKDD - w tym przypadku tzw. „ślepej ulicy”. Zgodnie z § 113 ust. 7 pkt 1 ww. rozporządzenia „Wyjazd z drogi do obiektu i urządzenia obsługi uczestników ruchu i wjazd na drogę nie mogą być usytuowane w miejscach zagrażających bezpieczeństwu ruchu drogowego, a w szczególności w obszarze oddziaływania skrzyżowania lub węzła.” W opisywanym przypadku zjazd z projektowanej drogi dojazdowej przy skrzyżowaniu zwykłym, o oznaczeniu: „Sz”, na zaprojektowany parking.

Zasięg oddziaływania skrzyżowania można rozważać w aspekcie:

- zmian w charakterystyce potoków ruchu (odstępny między pojazdami, prędkości i ich dyspersja, ruch kolumnowy), - celowych ograniczeń narzuconych znakami drogowymi (ograniczenie prędkości, wyprzedzania),
- oddziaływania na sąsiednie skrzyżowania lub synchronizacji ich pracy. W każdym z tych przypadków obszar oddziaływania skrzyżowania powinien być zweryfikowany indywidualnie.

W obydwu przypadkach, projektant przed wystąpieniem z wnioskiem w sprawie decyzji o pozwoleniu na budowę, wnioskodawca powinien uzyskać pozytywną opinię Inżyniera Ruchu, zastosować się do jego uwag i zaleceń.

Zamawiający stwierdził, że w analizowanym przypadku nic mamy do czynienia z ulicą wewnętrzną, tylko z urządzeniami na terenie działki określonej symbolem UO/US. Zatem, zarzut należy uznać za nieuzasadniony.

W zakresie zarzutu niezgodności z § 12 ust. 2, tj.: (...) Droga wewnętrzna w pracy nr 585858 nie ma wymaganej minimalnej szerokości i włącza się do drogi 106 KD-L projektowana nie w miejscu wskazanym w załączniku graficznym do planu, jako dopuszczalne, zamawiający stwierdził, że zgodnie z § 12 ust. 2 m.p.z.p. „Dopuszcza się lokalizację dróg wewnętrznych nie oznaczonych na rysunku planu i ustala się dla nich następujące parametry i zasady prowadzenia: drogi wewnętrzne winny mieć dwa włączenia do układu ulic publicznych lub zakończenie placem manewrowym o wymiarach 12,5m x 12,5m;”. Zaprojektowany parking i pieszojezdnie nie mają charakteru ulicy wewnętrznej, zatem pomimo faktu, iż zaprojektowana nawierzchnia umożliwia przejazd nie można uznać ww. urządzeń terenu jako ulicy. Żalem, zarzut należy uznać za nieuzasadniony.

W zakresie zarzutu usytuowania przez autora pracy nr 5858 planowanego budynku (części przedszkolnej) z salami skierowanymi na stronę południową w nieprzekraczalnej linii zabudowy, przez co rozwiązanie uniemożliwi zabudowę obszaru 12 MW w sposób efektywny tj. w nieprzekraczalnej linii zabudowy lub o maksymalnej wysokości, z powodu konieczności zapewnienia obowiązkowego nasłonecznienia sal przedszkola. (...), zamawiający stwierdził, że budynek przedszkola usytuowany jest przy nieprzekraczalnej linii zabudowy, przy drodze dojazdowej IIIKDD. Pomieszczenia przeznaczone na pobyt dzieci są cofnięte w głąb działki ok 2-3 m. Po drugiej stronie ww. drogi usytuowany jest teren przy nieprzekraczalnej linii zabudowy, dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej. Obowiązujące linie zabudowy, przy których inwestor będzie zobowiązany ukształtować pierzeje budynków zlokalizowane są prostopadle do drogi dojazdowej 111 KDp. Rozpatrując przedmiotowy teren, stwierdzić należy że nie blokuje się zabudowy na działce po drugiej stronie ulicy. Zatem, zarzut należy uznać za nieuzasadniony.

W zakresie zarzutu niezgodność z § 9 pkt 1 ppkt 6 lit c, tj. (...) autor tej pracy zaproponował zastosowanie okładziny drewnopodobnej, (...) zamawiający wskazał, że zgodnie z § 9 pkt 1 ppkt 6 lit c m.p.z.p. „Parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu: Ustala się następujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy: materiał i kolorystyka elewacji: zakazuje się stosowania na elewacjach jaskrawej ceramiki i okładzin, w tym okładzin z blachy falistej i profilowanej oraz tworzyw sztucznych typu siding;” W zacytowanym wyżej przepisie, nie ma mowy o zakazie stosowania okładzin drewnopodobnych. Zatem, zarzut należy uznać za nieuzasadniony.

Przystępująca wniosła o:

1. Oddalenie odwołania,

2. Zasądzenie na rzecz przystępującej kosztów zastępstwa procesowego zgodnie załączona fakturą.

Przystępująca podniosła, że projekt koncepcyjny jest projektem wstępnym i będzie dopracowany na etapie projektu budowlanego, a następnie wykonawczego. Projekt konkursowy koncepcyjny nie zawiera wszystkich elementów, które są niezbędne na etapie projektu budowlanego i wykonawczego. W konsekwencji na tym etapie:

- niemożliwe jest wskazanie rzeczywistych kosztów przyszłych prac wykonywanych na podstawie koncepcji,
- zgodność lub brak zgodności koncepcji z planem zagospodarowania przestrzennego może pojawić się lub być usunięta również na etapie wykonywania projektu budowlanego lub wykonawczego.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia pkt. 2.4. Regulaminu Konkursu oraz związanego z nim zarzutu naruszenia art. 7 ustawy P.z.p., odwołująca podniosła, iż zamawiający w pkt. 2.4 Regulaminu Konkursu wskazał maksymalny planowany koszt wykonania prac realizowanych na podstawie pracy konkursowej na kwotę 40.000.0000zł. W pkt. 5.1. Regulaminu nakazał uczestnikom sporządzenie zestawienia kosztów całości inwestycji z ewentualnym podziałem na etapy w formie tabelarycznej. Jednocześnie szacunkowa wartość prac wskazana w pracy konkursowej przez uczestnika konkursu nie jest wymieniona w pkt. 5.4. Regulaminu, który opisuje kryteria oceny prac konkursowych i w konsekwencji nie ma wpływu na końcową ocenę koncepcji. Ponadto postanowienia Regulaminu Konkursu nie zawierają postanowień, które dawałyby prawo Komisji Konkursowej do wykluczenia pracy z powodu przekroczenia planowanej kwoty na realizację projektu. W takiej sytuacji Zamawiający nie ma podstaw do wykluczenia pracy konkursowej z uwagi na przekroczenie planowanej kwoty realizacji inwestycji. Przystępująca powołała się na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie KIO 211/11. Wskazała, że wymóg wskazania maksymalnego planowanego kosztu prac wynikający z treści art. 116 ust.2 pkt. 4 ustawy P.z.p. należy traktować jedynie jako zapis informacyjny, którego spełnienie lub niespełnienie nie powoduje konsekwencji w postaci wykluczenia pracy, jako nie spełniającej warunków konkursu. Należy podkreślić, że są to jedynie kwoty planowane, które mogą ulec zmianie i nie są na tym etapie wiążące dla zamawiającego.

Ustosunkowanie się do zarzutów niezgodności pracy konkursowej z Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego przystępująca podkreśliła, że projekt koncepcyjny nr 585858 jej autorstwa Autorskiej jest w całości zgodny z zapisami

Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego i nie wymaga wprowadzania istotnych zmian rozwiązań projektowych na etapie projektu budowlanego. Z całą pewnością stanowi podstawę do wykonania projektu budowlanego i uzyskania pozwolenia na budowę.

Odnosząc się do zarzutu niezgodność z § 24 ust.3 pkt 3d, przystępująca podniosła, że obsługa komunikacyjna projektowanego zespołu szkolno-przedszkolnego odbywa się wyłącznie z ulicy 111 KDD, poprzez dwa wjazdy, pierwszy prowadzi na parking zlokalizowany w południowo-zachodnim narożniku działki oraz drugi zlokalizowany na końcu ulicy 111 KDD odsluguje plac gospodarczy przedszkola i drogę pożarową biegnącą wzdłuż elewacji wschodniej. Wjazd od strony północnej - z ulicy 106 KD-L, nie jest drogą wewnętrzną lecz stanowi jedynie włączenie drogi pożarowej, będącej urządzeniem terenu niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania zespołu szkolno - przedszkolnego. Droga pożarowa jest projektowana jako chodnik i place reprezentacyjne. Budynek z racji na przeznaczenie, swoją kubaturę i powierzchnię wymaga dróg pożarowych zlokalizowanych z każdej strony projektowanego budynku, o wymaganych szerokościach i odległościach od ścian chronionego budynku, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych. Ze względu na określone w Miejscowym Planie Zagospodarowania Przestrzennego odległości linii zabudowy od krawężnika jezdni ulic 106 KD-L i 111 KDD zaproponowane rozwiązania kształtowania bryły budynku pozwalają na wykorzystanie wyżej wymienionych ulic jako dróg pożarowych do elewacji północnej i południowej. Mając powyższe na względzie, zarzut odwołującego należy uznać za niezasadny.

W zakresie zarzutu niezgodności z § 12 ust. 2, przystępująca podniosła, że w projekcie koncepcyjnym nie projektuje się drogi wewnętrznej, a jedynie urządzenia na terenie niezbędne do prawidłowego funkcjonowania zespołu szkolno - przedszkolnego tj. parking, place, chodniki i drogi pożarowe. Mając powyższe na względzie, zarzut odwołującego należy uznać za niezasadny.

W zakresie zarzutu usytuowania przez autora pracy nr 585858 planowanego budynku (części przedszkolnej) z salami skierowanymi na stronę południową w nieprzekraczalnej linii zabudowy, przystępująca podniosła, że projektowana część budynku od strony południowej zaprojektowana jest zgodnie z Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego i nie wychodzi poza nieprzekraczalną linię zabudowy. Zgodnie z zapisem planu (§ 2.1 pkt 9) „linia zabudowy nieprzekraczalna - należy przez to rozumieć wyznaczone na rysunku planu linie określające najmniejszą dopuszczalną odległość ściany budynku od linii rozgraniczających ulicy, ciągu pieszego lub innych obiektów i terenów, bez uwzględnienia balkonów, loggi i wykuszy wysuniętych poza obrys budynku nie więcej niż 1 metr oraz elementów wejścia do

budynku jak schody, podesty, daszki, pochylnie dla niepełnosprawnych". W związku z tym istnieje możliwość zaprojektowania budynku zgodnie z przebiegiem nieprzekraczalnej linii zabudowy. Obowiązujący Miejskowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego przewiduje i pozwala na budowę budynku w tym miejscu, w związku z tym nie istnieje żadne ryzyko skutecznego roszczenia ze strony inwestora obszaru 12MW, bowiem w trakcie projektowania zespołu mieszkaniowego na tym obszarze, to Inwestor (deweloper) na etapie uzyskiwania pozwolenia na budowę jest zobowiązany wykazać, że projektowana przez niego zabudowa nie będzie oddziaływać na działki sąsiednie oraz powinien sporządzić analizę nasłonecznienia zgodnie z § 60 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Mając powyższe na względzie, zarzut odwołującego należy uznać za niezasadny.

W zakresie zarzutu niezgodności z § 9 pkt. 1 ppkt 6 tiret c, przystępująca stwierdziła, że zgodnie z zapisem Uchwały nr XLI/1142/2012 RADY MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY z dnia 30 sierpnia 2012r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Gilarskiej, treść §9 pkt.1 ppkt.6 tiret b i c brzmi: „Materiał i kolorystyka elewacji: b) obowiązek stosowania kolorów w oparciu o system NCS nie dotyczy materiałów elewacyjnych w kolorach dla nich naturalnych -np. aluminium, miedź, stal, stal nierdzewna, szkło, drewno, beton, ceramika i kamień, c) zakazuje się stosowania na elewacjach jaskrawych ceramik i okładzin, w tym okładzin z blachy falistej i profilowanej oraz z tworzyw sztucznych typu siding: Proponowane wykończenie ścian zewnętrznych przez Autorską Pracownię Projektową arch. A.D. zgodnie z opisem do projektu koncepcyjnego brzmi: „ściany zewnętrzne z płyt elewacyjnych drewnopodobnych; zamiennie elewacja z materiałów szlachetnych ceramika". Zaproponowane przez A.D. płyty elewacyjne nie będą wykonane z tworzyw sztucznych typu siding, czyli deski winylowej. Proponowane płyty, wykonane będą z materiału naturalnego jakim są skały bazaltowe. Mając powyższe na względzie, zarzut odwołującego należy uznać za niezasadny.

W zakresie zarzutu dotyczącego zaplanowania za małej ilości przyborów sanitarnych dla przedszkolaków - niezgodność z § 84 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, przystępująca stwierdziła, że przewidziała wystarczającą ilość przyborów sanitarnych dla przedszkolaków, zgodnie z wymogami określonymi w § 84 ust. 2 rozporządzenia, zgodnie z którym wymagana jest jedna umywalka na 20 osób , 1 ustęp na 20 dziewcząt i 1 ustęp na 30 chłopców. Podniosła, że przy projektowaniu pomieszczeń przedszkolnych nie stosuje się przepisów ww. rozporządzenia w zakresie dotyczącym urządzeń sanitarnych. Ilość przyborów sanitarnych w przedszkolach określają przepisy

rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 31 sierpnia 2010 r. w sprawie rodzajów innych form wychowania przedszkolnego, warunków tworzenia i organizowania tych form oraz sposobu ich działania, które stawiają wyższe wymagania co do ilości urządzeń. Projekt przystępującej spełnia wymagania obu aktów prawnych.

Zgodnie z treścią § 4 pkt. 7 rozporządzenia z dnia 31 sierpnia 2010 r: "jest zapewniony dostęp do miski ustępowej oraz urządzeń sanitarnych z ciepłą bieżącą wodą, takich jak: umywalka, brodzik z natryskiem lub inne urządzenie do utrzymania higieny osobistej dzieci, z tym że:

a) jest zapewniona 1 miska ustępowa i 1 umywalka na nie więcej niż 15 dzieci,"

Oddziały przedszkolne są projektowane na 25 dzieci każdy, zatem zgodnie z przywołanym rozporządzeniem na każdy oddział są wymagane dwa sanitariaty i dwie umywalki. Autorzy zwyczajnej pracy koncepcyjnej zaprojektowali w ośmiu oddziałach po 3 sanitariaty, zaś w dziewiątym 2 sanitariaty. Zatem zaprojektowano więcej urządzeń sanitarnych niż wymagają przepisy rozporządzenia. Jednocześnie należy nadmienić, że zaprojektowano miejsce na zamontowanie dodatkowej ilości urządzeń sanitarnych, w sytuacji, gdy (Inwestor zechce zwiększyć ilość urządzeń sanitarnych. Mając powyższe na względzie, zarzut odwołującego należy uznać za niezasadny.

W zakresie zarzutu zaplanowania za małą ilość toalet dla uczniów - niezgodność z § 84 ust. 2 rozporządzenia, przystępująca wskazała, że projektant przewidział wyższą ilość sanitariatów dla uczniów niż wymagana zgodnie z § 84 ust. 2 rozporządzenia. Zgodnie z powołanym przepisem, „W budynkach, o których mowa w ust. 1, w ustępach ogólnodostępnych powinna przypadać co najmniej jedna umywalka na 20 osób, co najmniej jedna miska ustępowa i jeden pisuar na 30 mężczyzn oraz jedna miska ustępowa na 20 kobiet, jeżeli przepisy dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy nie stanowią inaczej. W przypadku gdy w pomieszczeniach przeznaczonych na stały pobyt ludzi liczba osób jest mniejsza niż 10, dopuszcza się umieszczenie wspólnego ustępu dla kobiet i mężczyzn.” Łączna ilość zaprojektowanych umywalek dla uczniów w części szkolnej wynosi: na parterze - 22, na piętrze - 24, łącznie - 46. Łączna ilość zaprojektowanych misek ustępowych dla uczniów w części szkolnej wynosi: na parterze - 20, na piętrze - 24, łącznie - 44. Łączna ilość zaprojektowanych pisuarów dla uczniów w części szkolnej wynosi: na parterze - 7, na piętrze - 8, łącznie - 15. W powyższych obliczeniach pominięto urządzenia sanitarne w węzłach w szatniach przy sali gimnastycznej. Zarzut odwołującego jest po raz kolejny bezpodstawny.

W zakresie zarzutu zaplanowania zbyt wąskich biegów klatek schodów ewakuacyjnych - niezgodność z § 68 ust. 2 rozporządzenia, przystępująca stwierdziła, że

dokumentacja nie była zwymiarowana. W tej sytuacji niezrozumiały jest zarzut odnoszący się do wymiarów klatek schodowych. Powierzchnie zarezerwowane i przeznaczone na przestrzenie klatek schodowych są wystarczające, by zaprojektować zgodne z przepisami schody stałe w budynku (§ 68 rozporządzenia). Przeznaczona powierzchnia, ukształtowanie klatek schodowych i charakter biegów wraz ze spocznikami w projekcie koncepcyjnym pozwalają na doprecyzowanie wymiarów biegów i spoczników zgodnie z § 68 ww. rozporządzenia na etapie projektu budowlanego. Mając powyższe na względzie, zarzut Odwołującego należy uznać za niezasadny.

W zakresie zarzutu braku odpowiedniej ewakuacji sal przedszkolnych (konieczność korzystania z nieprzystosowanych do warunków dla przedszkoli klatek ewakuacyjnych szkoły) - niezgodność z § 68 ust. 1 rozporządzenia, przystępująca podniosła, że zaprojektowała ewakuację z sal przedszkolnych za pomocą klatek schodowych znajdujących się na granicy szkoły i przedszkola. Wymagane przepisami ilości stopni są uwzględnione w projekcie koncepcyjnym, natomiast w pracy koncepcyjnej nie podano szerokości biegów i spoczników klatek schodowych oraz wymiarów stopni, zostaną one bowiem precyzyjnie określone na etapie projektu budowlanego i będą spełniać warunki określone w § 68 Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Mając powyższe na względzie, zarzut odwołującego należy uznać za niezasadny.

W zakresie zarzutu przekroczenia dopuszczalnych wielkości stref przeciwpożarowych - niezgodność z § 227 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia, przystępująca podniosła, że zaplanowane rozwiązania dotyczą projektu koncepcyjnego. Dla projektanta pracy nr 585858 oczywistym jest, że budynek o takiej powierzchni i kubaturze powinien być podzielony na strefy pożarowe. Zgodnie z § 226 ust. 1 rozporządzenia, strefę pożarową stanowi budynek albo jego część oddzielona od innych budynków lub innych części budynku elementami oddzielenia przeciwpożarowego. Niewątpliwie na etapie projektu budowlanego zespół szkolno - przedszkolny zostanie podzielony na minimum trzy strefy pożarowe, zgodnie z § 209 ust. 2 rozporządzenia. Dopuszczalne powierzchnie stref nie są przekroczone zgodnie z § 227 ust. 1 ww. rozporządzenia. Przedstawiony opis jest opisem do koncepcji, na etapie projektu budowlanego powstanie opis techniczny do projektu budowlanego wraz z rozdziałem pt. „Zabezpieczenia przeciwpożarowe”. Projekt budowlany zostanie uzgodniony z rzeczoznawcą do spraw ppoż. Mając powyższe na względzie, zarzut odwołującego należy uznać za niezasadny.

Izba ustaliła, co następuje:

Zgodnie z rozdz. 2.4. Regulaminu konkursu, maksymalny planowany koszt wykonania prac realizowanych na podstawie pracy konkursowej nie może przekroczyć 40 000 000,- zł (brutto), przy czym, w przypadku przekroczenia kwoty 24 000 000,- zł (brutto), wykonawca musi przewidzieć podział realizacji na etapy mogące funkcjonować samodzielnie. Z pracy przystępującej wynika, iż szacunkowy koszt inwestycji realizowanej na podstawie projektu będącego uszczegółowieniem tej pracy wyniesie 49.070.354,50 zł netto, czyli 60.356.536,04 zł brutto.

Zamawiający w rozdz. 5.4. Regulaminu konkursu „Kryteria oceny prac konkursowych wraz z podaniem znaczenia tych kryteriów” ustalił, iż kryteriami oceny ofert będą:

- 1) kryteria podstawowe (obejmujące łącznie 80%) oraz
- 2) kryteria drugorzędne (obejmujące łącznie 20%).

Zgodnie z pkt. 15 protokołu konkursu, jako najlepszą pracę wybrano pracę przystępującą. Praca odwołującego uzyskała drugie miejsce w konkursie.

Izba zważyła, co następuje:

Odwołanie jest bezzasadne.

W pierwszej kolejności Izba uznała, że odwołujący jest uprawniony do korzystania ze środków ochrony prawnej w rozumieniu art. 179 ust. 1 ustawy P.z.p.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 110 ustawy P.z.p., konkurs jest przyrzeczeniem publicznym, w którym przez publiczne ogłoszenie zamawiający przyrzeka nagrodę za wykonanie i przeniesienie prawa do wybranej przez sąd konkursowy pracy konkursowej, w szczególności z zakresu planowania przestrzennego, projektowania urbanistycznego, architektoniczno-budowlanego oraz przetwarzania danych.

W myśl art. 111 ust. 1 ustawy P.z.p., nagrodami w konkursie mogą być:

- 1) nagroda pieniężna lub rzeczowa;
- 2) zaproszenie do negocjacji w trybie negocjacji bez ogłoszenia co najmniej dwóch autorów wybranych prac konkursowych lub
- 3) zaproszenie do negocjacji w trybie zamówienia z wolnej ręki autora wybranej pracy konkursowej. Stosownie do ust. 2, w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, przedmiotem zamówienia jest szczegółowe opracowanie pracy konkursowej.

Zgodnie z art. 116 ust. 1 ustawy P.z.p., zamawiający przeprowadza konkurs na podstawie ustalonego przez siebie regulaminu konkursu. W myśl ust. 2, regulamin konkursu określa m.in. maksymalny planowany łączny koszt wykonania prac realizowanych na podstawie pracy konkursowej (pkt 4) oraz kryteria oceny prac konkursowych wraz z podaniem znaczenia tych kryteriów (pkt 11).

Wskazany w art. 116 ust. 2 ustawy P.z.p. katalog informacji, które winny znaleźć się w regulaminie konkursu, nie jest katalogiem zamkniętym. Zamawiający może zawrzeć w nim wszelkie postanowienia, które uzna za istotne dla właściwego przeprowadzenia konkursu, w tym również podstawy odrzucenia prac konkursowych. Zawarte w regulaminie postanowienia są wiążące zarówno dla zamawiającego, jak i uczestników konkursu.

Zgodnie z art. 120 ust. 1 ustawy P.z.p., zamawiający dopuszcza do udziału w konkursie i zaprasza do składania prac konkursowych uczestników konkursu spełniających wymagania określone w regulaminie konkursu. W myśl ust. 2, uczestnicy konkursu niespełniający wymagań określonych w regulaminie konkursu podlegają wykluczeniu. Do oceny wniosków o dopuszczenie do udziału w konkursie przepisy art. 26 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio (ust. 3).

Wskazany wyżej art. 120 ustawy P.z.p. statuuje proces weryfikacji uczestników konkursu pod kątem wymagań określonych w regulaminie konkursu. Weryfikacja ta ma charakter podmiotowy, polegający na ocenie uczestników, nie zaś prezentowanych przez nich prac. Jedynym przepisem w ustawie P.z.p., który reguluje ocenę prac konkursowych jest art. 122, który w ust. 1 zdanie pierwsze stanowi, że sąd konkursowy ocenia prace konkursowe zgodnie z kryteriami określonymi w ogłoszeniu o konkursie. Podkreślić należy, iż przepisy ustawy P.z.p. nakładają na sąd konkursowy obowiązek oceny prac zgodnie z kryteriami określonymi w ogłoszeniu o konkursie. Zamawiający ocenił zwycięską pracę zgodnie z wyznaczonymi kryteriami.

W ocenie Izby fakt przekroczenia ustalonego przez zamawiającego kosztu wykonania prac realizowanych na podstawie zwycięskiej pracy konkursowej nie może być podstawą do odrzucenia tej pracy ani też - co podnosił odwołujący na rozprawie - do przyznania jej 0 pkt. lub przeniesienia do kategorii N. Podkreślenia wymaga, że dział III rozdz. 3 ustawy P.z.p., zawierający unormowania dotyczące konkursu, nie zawiera żadnych regulacji dotyczących odrzucenia pracy konkursowej, jak również nie odsyła w tym zakresie do art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy P.z.p., zgodnie z którym zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Przesłanki odrzucenia pracy konkursowej, o ile zamawiający przewiduje taką możliwość, winny wynikać z regulaminu konkursu. Jeżeli regulamin nie zawiera żadnych postanowień w tym zakresie, odrzucenie

pracy konkursowej nie jest możliwe. Powyższe dotyczy również zasad dotyczących oceny prac konkursowych.

W rozpoznawanej sprawie zamawiający nie przewidział możliwości odrzucenia pracy konkursowej z powodu przekroczenia planowanego i wskazanego kosztu wykonania prac realizowanych na podstawie tej pracy. Regulamin nie zawiera również wskazań w zakresie obniżenia ilości punktów takiej pracy lub nadania jej kategorii „N”. Tym samym żądania odwołującego nie znajdują podstaw.

Izba podkreśla, iż odwołujący – stawiając powyższy zarzut – stwierdził naruszenie przez zamawiającego jedynie art. 7 ust. 1 ustawy P.z.p. Wskazać należy, iż art. 7 ust. 1 ustawy P.z.p. nie może stanowić w zasadzie samoistnej podstawy zarzutów odwołania i powinien odnosić się do konkretnej czynności w nawiązaniu do skonkretyzowanego przepisu ustawy P.z.p. (tak: Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 29 stycznia 2014 roku, sygn. akt KIO 85/14). W rozpoznawanej sprawie odwołujący nie wskazał żadnego innego przepisu ustawy P.z.p. który miałby zostać naruszony przez zamawiającego. W tym stanie faktycznym nierówne traktowanie wykonawców nie zostało zatem wykazane i udowodnione.

Izba nie uwzględniła zarzutów dotyczących przyznania punktów zwycięskiej pracy konkursowej za rozwiązania niezgodne z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa i postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Podkreślenia wymaga, że przedmiotem konkursu było opracowanie koncepcji architektoniczno – konstrukcyjno – budowlanej zespołu szkolno – przedszkolnego.

Polski ustawodawca nie definiuje pojęcia "koncepcja" w zakresie planowania architektoniczno- budowlanego. Ogólnie pod tym pojęciem rozumie się projekt przygotowany przez architekta, mający na celu przedstawienie możliwości zabudowy danej nieruchomości gruntowej lub przebudowy czy rozbudowy istniejącego budynku. Obejmuje ona wizualizacje budynku, rzuty kondygnacji, przekroje oraz zestawienie podstawowych danych technicznych. Jest to wstępna informacja na temat planowanej inwestycji na podstawie, której przygotowuje się już projekty będące załącznikami do wniosków o wydanie decyzji o warunkach zabudowy lub do wniosku o wydanie pozwolenia na budowę.

Brak uregulowań prawnych dotyczących koncepcji powoduje, że nie podlega ona restrykcyjnym wymogom dotyczącym projektów architektoniczno-budowlanych. W rozpoznawanej sprawie ocena sporządzonych koncepcji opierała się na założeniach wskazanych przez zamawiającego w ogłoszeniu o konkursie oraz w regulaminie konkursu.

W tym zakresie Izba podtrzymuje stanowisko wyrażone wyżej, przy okazji rozpoznawania zarzutu dotyczącego przekroczenia przez zwycięską pracę konkursową maksymalnego planowanego łącznego kosztu wykonania prac realizowanych na podstawie pracy konkursowej. Wszelkie zasady dotyczące możliwości odrzucenia pracy z powodu jej niezgodności z Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego oraz przepisami prawa, jak również kwestie oceny takich prac w sytuacji stwierdzonych niezgodności, winny były zostać ustalone w regulaminie konkursu. W związku z tym, iż zamawiający takich regulacji nie przewidział, nie jest uprawniony do oceny prac pod tym kątem. Podkreślić należy, iż brak możliwości oceny prac konkursowych pod kątem ich zgodności z planem i przepisami prawa, wobec wskazanego wyżej charakteru koncepcji, nie narusza prawa.

Na marginesie Izba stwierdza wszakże, iż w jej ocenie odwołujący nie wykazał niezgodności zwycięskiej pracy zarówno z planem, jak i wskazanymi przepisami prawa. Przystępująca w sposób szczegółowy wykazała, iż zarzuty odwołania w tym zakresie są niezasadne. Odwołujący natomiast odniósł się do argumentacji przystępującej jedynie w dwóch kwestiach, tj. zaprojektowania drogi wewnętrznej niezgodnie z planem oraz usytuowania planowanego budynku z salami skierowanymi na stronę południową w nieprzekraczalnej linii zabudowy.

Przystępująca podniosła, że droga, którą odwołujący określił jako druga wewnętrzna, jest w istocie drogą przeciwpożarową. Wobec faktu, iż sporządzona koncepcja stanowi jedynie ogólne założenia zagospodarowania nieruchomości, Izba nie miała podstaw do zakwestionowania stanowiska przystępującej. Dowodów na tę okoliczność nie odwołujący natomiast nie przedstawił.

W zakresie zarzutu usytuowania planowanego budynku w linii zabudowy Izba wskazuje, że z argumentacji odwołującego nie wynika, iż zamysł ten jest niezgodny z planem lub przepisami prawa. Odwołujący wskazywał jedynie na ewentualne roszczenia odszkodowawcze ze strony właściciela sąsiedniej nieruchomości, spowodowane ograniczeniem w korzystaniu przez niego z jego działki oraz na możliwość braku uzyskania od niego zgody na realizację inwestycji na podstawie zwycięskiej pracy konkursowej. Okoliczności te nie dają podstaw do uznania, iż koncepcja w tym zakresie narusza prawo, lecz jedynie wiąże się z pewnymi przewidzianymi prawem sytuacjami związanymi z realizacją inwestycji.

Wobec braku inicjatywy dowodowej po stronie odwołującego, Izba uznała pozostałe zarzuty za nieudowodnione, a przez to niezasadne.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp, czyli stosownie do wyniku postępowania.

Izba nie przyznała przystępującej kosztów postępowania odwoławczego z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika pomimo złożenia takiego wniosku. Zgodnie z § 3 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 roku w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu jego rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238), do kosztów postępowania odwoławczego zalicza się uzasadnione koszty stron postępowania odwoławczego, natomiast koszty uczestnika postępowania odwoławczego są kosztami postępowania odwoławczego jedynie w sytuacji, gdy uczestnik przystąpił do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego oraz wniósł sprzeciw. W związku z tym, iż w rozpoznawanej sprawie nie wystąpiły okoliczności uzasadniające wniesienie sprzeciwu, koszty przystępującej nie są kosztami postępowania odwoławczego i nie podlegają zasądzeniu.

.....